

των τῶν Συγγραφέων, μ' ὅλον δῆλον δὲν ἐπιβεβαιώνται ὅποι

§. 2.

Ἄι πάλαι ποτὲ πατοικίας των, λέγει ὁ Πορφυρογέννητος (Ἐν βιβ. πεντὶ διοικήσεως Βασιλεία, κεφ. 5. σελ. 47), ὅτι ἡσαν γειτνιάζεσσαι τοῖς Βολγάροις· ἐξ ἐνοίσκουμεν, ὅτι ἀντοὶ ἐκατοικεῖσσαι εἰς τὴν Ἀσιατικὴν Σαρακατίαν. Ὁ ἀντὸς ἔτι σαφέσερα περιγράφει τὰς Καθέδρας των (Ἐκεῖ. κεφ. 8. σελ. 48), κατ' ἀντὸς τὸν τρόπον· „Εἰς τὰ μέρη τῆς Νίπρας καὶ Νίξιος, καὶ ἄλλων ποταμῶν, ἀντόσει ἐνοίσκουμένων, ὃι Πατζινατζῖται εἶχαν τὰς ἀποικίας των.“ Τὸ δόποιον καθαρῶς ἐπιβεβαιοῦ καὶ ὁ Χάροτης τὸ κυρίο Σασκίε περὶ τῆς μεγάλης Κυμανίας. Ἡσαν δέ τὸν ἀριθμὸν πολλοὶ, κατὰ τὴν δύναμιν ἀνδρεῖοι καὶ φοβεροὶ τοῖς γειτνιάζεσιν ἔθνεσι, καθώς· Βολγάροις, Ρώσσοις, Τέρκοις καὶ τῇ Ρωμαϊκῇ Μοναρχίᾳ. Διὸ καὶ ὁ Ἀντοκράτωρ Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος διδάκει καὶ συμβεβλένει τὸν ύιόν της Ρώμανον, διὰ τὰ ἔχη μὲν ἀντὸς τῆς Πετζινάκες εἰρήνην καὶ τὰ τοῖς εέλλῃ δῶρα. Περιγράφει τέτοιος ὁ Πορφυρογέννητος εἰς τὸ δῆθὲν μέρος, καὶ ὁ Κεδριώτης ἐν τῷ Τομ. 2. τῆς Ἰσορίας της σελ. 606. B. Καὶ πάλιν, ποιοὶ ἡσαν ἀντοὶ, καὶ τίνος γένεσις, καὶ πᾶς κατώκησαν μετὰ τῶντα, ὁ Ζωραοῦς ἐν βραχυλογίᾳ παρόιτιν ἔτως. „Οι Πέτζινάκοι εἶναι γένος Σλυθρικὸν καὶ πολυάνθρωπον, καὶ κατοικεῖν πέραν τῆς Ἰσρα. Ἐλαβον τὸ Βάπτισμα ἐις τὴν Κωνσταντινέπολιν ἐπὶ Κωνσταντίνο Μονομάχῳ, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῆς Ἡγεμόνος ἀντῶν Κεγένων. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Βολγάροι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐξωλοθρεύθησαν